

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 af integrationsministeren (Rikke Hvilshøj) vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. . Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Forespørgsel nr. F 10:

Forespørgsel til økonomi- og erhvervsministeren:

»Hvad er den danske regerings holdning til servicedirektivet?«

Af Frank Aaen (EL), Jørgen Arbo-Bæhr (EL), Line Barfod (EL), Per Clausen (EL) og Signe Færch (EL).

(Forespørgslen anmeldt 13/10 2005. Fremme af forespørgslen vedtaget 28/10 2005).

Begrundelse

Rune Lund (EL):

I 2004 lancerede Europa-Kommissionen forslaget om servicedirektivet. Det skete på baggrund af den såkaldte Lissabonstrategi og et ønske om at gøre EU til den såkaldt mest konkurrencedygtige økonomi i verden.

Baggrunden for direktivet var udfærdigelsen af en såkaldt barriererapport. 6.000 virksomheder i EU var blevet spurgt, hvilke hindringer de oplevede for deres handel med serviceydelser, og ikke så underligt oplevede virksomhederne demokratisk vedtaget lovgivning som hindrende for deres virkelyst. Servicedirektivet tager derfor udgangspunkt i at fjerne lovgivning, som kan være hindrende for markedets absolutte fri-

hed: væk med bebyrdende regler om arbejdsforhold, miljø, forbrugerbeskyttelse og lignende. Der kan heller ikke rejses tvivl om, at lovgivning, især af den nævnte slags, kan virke irriterende, hvis man som virksomhed ønsker at maksimere sin profit.

Derfor er kernen i servicedirektivet også et princip, der vil gøre op med de snærende bånd, som national lovgivning kan betyde, det såkaldte oprindelseslandsprincip. Udførelse af ydelser i et land kan kun ske efter hjemlandets regler og skal udelukkende kontrolleres af hjemlandets myndigheder, men med den frie ret til etablering og levering af tjenesteydelser over grænserne er der ingen tvivl om, at denne oprindelseslandsregel vil blive svækket, og det vil være til skade for alle regler, der måtte virke såkaldt generende for virksomhederne. En dansk virksomhed kan herefter ved at placere sig i det land, som har de ringeste beskyttelsesregler for arbejdstagere, miljø og forbrugere, operere frit i alle øvrige medlemslande.

Kl. 10.05

Ingen kender rækkevidden af servicedirektivet, men ét er sikkert: Direktivet vil føre til social og miljømæssig dumping i medlemslandene, sådan som det foreligger nu, og samtidig forvandles en del af vores lovgivning til handelshindringer og bliver derfor forbudt. Der vil altså ske en indskrænkning af vores demokratiske råderum, og det er jo også grunden til, at adskillige europæiske bevægelser har protesteret kraftigt over initiativet. Protesterne i Frankrig mod servicedirektivet spillede en afgørende rolle for modstanden mod EU-forfatningen, og det er ikke så mærkeligt.

Forslaget videreudvikler ideen om det indre marked. De varmeste tilhængere af direktivet mener ikke, at markedet har tilstrækkelig gunstige vilkår, til trods for at virksomheder i dag etablerer sig på tværs af grænserne – dels for at få lempeligere skatteforhold, dels for f.eks. at kunne hyre polske arbejdere til slavelignende vilkår i Tyskland. Det er i hvert fald, hvad slagteriarbejderne i Ringsted og Hjørring tidligere i år har måttet sande.

En vedtagelse af servicedirektivet i dets nuværende form vil derfor føre til en markant forandring af vores samfund – en forandring, som ikke er begrundet i nogen naturlov, og som det heller ikke skal være muligt at begrunde ved at henvise til hverken EU eller Kina.

Begrundelsen for at stille denne forespørgsel er derfor bl.a., at en eventuel vedtagelse af servi-